

Kniha Daniel – číslo dvadsaťdeväť

Belšaccarova hostina a prorocká hodina: odhalenie nedeľného zákona, pádu Babylonu a záverečnej krízy

Jeff Pippenger
2023-12-24

Belšaccarova hostina určuje „hodinu“ nedeľného zákona, no kladie dôraz na súd nad republikánskym rohom. Nabuchodonozorova zlatá modla v tretej kapitole knihy Daniel predstavuje tie isté dejiny v kontexte Božieho verného ľudu, ktorý je potom vyzdvihnutý ako zástava. Šiesta kapitola knihy Daniel sa zaoberá tou istou líniou, no zameriava sa na úlohu protestantského rohu. Belšaccar predstavuje „štát“ a povolal tisíc svojich „veľmožov“.

Kráľ Balsazár vystrojil veľkú hostinu pre tisíc svojich veľmožov a pred tou tisícokou pil víno. Keď Balsazár ochutnával víno, rozkázal priniesť zlaté a strieborné nádoby, ktoré jeho otec Nabuchodonozor vzal z chrámu, ktorý bol v Jeruzaleme, aby z nich pili kráľ, jeho kniežatá, jeho ženy i jeho vedľajšie ženy. Vtedy priniesli zlaté nádoby, ktoré boli vzaté z chrámu domu Božieho, ktorý bol v Jeruzaleme; a kráľ, jeho kniežatá, jeho ženy i jeho vedľajšie ženy z nich pili. Pili víno a chválili bohov zo zlata, zo striebra, z medi, zo železa, z dreva a z kameňa. V tú istú hodinu sa ukázali prsty ľudskej ruky a písali naproti svietniku na omietku steny kráľovského paláca; a kráľ videl časť ruky, ktorá písala. Daniel 5:1–5.

Číslo „desať“ predstavuje draka a sto i tisíc sú jednoducho zväčšením toho istého symbolu. V šiestej kapitole sto dvadsiati presadzujú podvodný zákon a sto dvadsať je symbolom kňazov. Ak vezmeme do úvahy zásadu „riadok na riadok“, Belšaccarova hostina znázorňuje súd nad skazenou štátnou mocou a súd nad skazenou cirkevnou mocou. Belšaccar bol opojený babylonským vínom a potom sa rozhodol znesvätiť posvätné nádoby Božieho chrámu v Jeruzaleme.

„Prorok hovorí: ‚Videl som iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem sa osvietila jeho slávou. A zvolal mocne silným hlasom: Padol, padol Babylon, veľký, a stal sa príbytkom démonov‘ (Zjavenie 18,1.2). Toto je to isté posolstvo, ktoré bolo dané druhým anjelom. Babylon padol, pretože všetky národy napojil vínom hnevu svojho smilstva‘ (Zjavenie 14,8). Čo je tým vínom? — Jej falošné učenia. Dala svetú falošnú sobotu namiesto soboty štvrtého prikázania a zopakovala lož, ktorú satan najprv povedal Eve v Edene — prirodzenú nesmrteľnosť duše. Mnohé príbuzné bludy rozšírila široko-d’aleko, učiac ako náuky prikázania ľudí‘ (Matúš 15,9).“ Selected Messages, kniha 2, 118.

Víno, ktoré Belšaccar pil, bola modlárska sobota pápežstva, lebo hostina predstavovala prorockú „hodinu“ nedeľného zákona. Nádoby svätyne, ktoré priniesol do hodovnej siene, predstavovali nielen vzburu proti Bohu, ale posvätné nádoby predstavujú aj Boží ľud, lebo doslovné predstavuje duchovné a ľudia sú nádoby.

Avšak pevný základ Boží stojí a má túto pečať: Pán pozná tých, ktorí sú jeho. A: Nech odstúpi od neprávosti každý, kto vzyýva meno Kristovo. Ale vo veľkom dome nie sú len nádoby zlaté a

strieborné, ale aj drevené a hlinené; jedny na česť, druhé na nečesť. Ak sa teda niekto očistí od týchto vecí, bude nádobou na česť, posvätenou a užitočnou Pánovi, pripravenou na každé dobré dielo. 2 Timotejovi 2:19–21.

Uprostred znesväcovania Božieho ľudu prostredníctvom vynúteného nedeľného bohoslužobného zachovávaní ohnivé písmo vyhlasuje Belšaccarovu záhubu.

V tú istú hodinu sa ukázali prsty ľudskej ruky a písali naproti svietniku na omietku steny kráľovského paláca; a kráľ videl časť ruky, ktorá písala. Vtedy sa zmenila kráľova tvár a jeho myšlienky ho znepokojili, takže sa uvoľnili kĺby jeho bedier a jeho kolená narážali jedno o druhé. Kráľ hlasno zvolal, aby priviedli hvezdárov, Chaldejcov a veštcov. A kráľ prehovoril a povedal múdрым mužom Babylona: Ktokoľvek prečíta tento nápis a oznámi mi jeho výklad, bude oblečený do šarlátu, bude mať na krku zlatú reťaz a bude tretím vládcom v kráľovstve. Daniel 5:5–7.

Historicky sa táto pasáž chápe tak, že Belšaccarov otec prenechal Belšaccárovi politický trón, a z tohto dôvodu to najlepšie, čo mohol jeho syn ponúknuť za výklad písma, bolo postavenie tretieho vládcu. V období vedúcom k nedeľnému zákonu v Spojených štátoch bude politické vedenie v podriadenom postavení voči náboženskému vedeniu, ktoré bude pracovať na zavedení novej formy uctievaní. Obraz šelmy predstavuje spojenie cirkvi a štátu, pričom cirkev má nad týmto vzťahom kontrolu, a pri nedeľnom zákone bol Belšaccár politickým kráľom, teda symbolizoval štát, ale vo vzťahu k náboženskej autorite svojho otca bol iba druhý v poradí. To najlepšie, čo mohol Danielovi ponúknuť, bolo, aby sa stal tretím.

„Keď sa raná cirkev skazila tým, že sa odchyľila od jednoduchosti evanjelia a prijala pohanské obrady a zvyky, stratila Ducha i moc Božiu; a aby ovládala svedomie ľudu, hľadala oporu svetskej moci. Výsledkom bolo pápežstvo, cirkev, ktorá ovládala moc štátu a používala ju na presadzovanie vlastných cieľov, zvlášť na trestanie ‚kacírstva‘. Aby Spojené štáty vytvorili obraz šelmy, náboženská moc musí natolko ovládnuť občiansku vládu, že aj autorita štátu bude cirkvou použitá na dosiahnutie jej vlastných cieľov....“

„Vynucovanie zachovávaní nedele zo strany protestantských cirkví je vynucovaním uctievaní pápežstva — šelmy. Tí, ktorí, rozumejúc nárokom štvrtého prikázania, sa rozhodnú zachovávať falošnú namiesto pravej soboty, tým vzdávajú poctu tej moci, na základe ktorej jedine je to nariadené. No už samotným činom vynucovania náboženskej povinnosti svetskou mocou by si cirkvi samy vytvorili obraz šelmy; preto by vynucovanie zachovávaní nedele v Spojených štátoch bolo vynucovaním uctievaní šelmy a jej obrazu.“ Veľký spor vekov, 443, 448, 449.

Práve v kríze sa odhaľuje charakter a tajomné poslanstvo na stene vyvolalo krízu v skúsenosti Belšaccara a označilo koniec jeho kráľovstva, čím symbolizovalo koniec kráľovstva zemskej šelmy. Belšaccar zomrel tej istej noci, čo predstavuje nedeľný zákon, keď sú Spojené štáty pri nedeľnom zákone zvrhnuté ako šieste kráľovstvo biblického proroctva, no Spojené štáty bezprostredne prechádzajú do postavenia popredného kráľa desiatich kráľov. Tých desať kráľov je siedmym kráľovstvom biblického proroctva a bezprostredne sa zhodujú v tom, že odovzdajú svoje siedme kráľovstvo šelme.

Lebo Boh im vložil do srdca, aby vykonali jeho vôľu, aby sa jednomyselne dohodli a odovzdali svoje kráľovstvo šelme, dokiaľ sa nenaplnia slová Božie. Zjavenie 17,17.

Záverečné pohyby sú rýchle a prechod od šiesteho kráľovstva k siedmemu a potom k ôsmemu je rýchly, lebo svet sa vtedy nachádza vo veľkej kríze. Zvrhnutie šelmy zo zeme spôsobuje, že Belšaccar sa bojí, a ako popredný kráľ desiatich kráľov predstavuje strach, ktorý pri zvrhnutí Spojených štátov zakúsia všetci králi zeme. V jedenástej kapitole Zjavenia je „hodina“, keď sa na stene objavuje rukopis, „hodinou“ veľkého zemetrasenia. V tom okamihu sú označené tri symboly islamu a práve islam spôsobuje, že sa králi v posledných dňoch boja.

Lebo hľa, králi sa zhromaždili, prešli spolu. Uvideli to, a tak sa zadivili; boli zdesení a rýchlo sa vzdialili. Tam sa ich zmocnil strach a bolesť ako rodiacej ženy. Ty rozbíjaš lode Taršiša východným vetrom. Ako sme počuli, tak sme aj videli v meste Hospodina zástupov, v meste nášho Boha: Boh ho upevní naveky. Sela. Žalm 48:4–8.

Veľmoži či králi boli zhromaždení na Bélšaccarovej hostine, pili víno Babylona a brali do rúk i pozerali na posvätné nádoby Božej svätyne, keď sa ich zmocnil strach, ako to predstavuje Bélšaccarov strach, keď sa na stene objavilo písmo. Bélšaccarov strach započal stupňujúci sa strach, ktorý je znázornený ženou v pôrodných bolestiach, a „hodina“ zo Zjavenia jedenástej kapitoly vedie do dvanástej kapitoly, kde je zástava predstavená ako žena, ktorá sa chystá porodiť. Prvou pôrodnou bolesťou je písmo na stene hodovnej siene. Strach je spôsobený „východným vetrom“ islamu, ktorý „láme lode Taršiša“.

V Belšacárovej hodovnej sieni „tisíc kniežat“ pije víno Babylona, ktoré predstavuje vynucovanie nedele. V tom čase začína hrať Nabuchodonozorov orchestr, keď Belšacár dá priniesť ozdoby svätyne. Smilnica z Týru začína spievať a odpadlícky Izrael začína tancovať okolo Nabuchodonozorovho zlatého modlárskeho obrazu. No hostina je prekazená „východným vetrom“, ktorý je „tretím beda“, prichádzajúcim rýchlo, a je „siedmou poľnicou“. Keď islam prekazí hostinu, „národy sa rozhnevajú“. Rozhnevali sa, lebo lode Taršiša, symbol hospodárskej štruktúry planéty Zem, boli vtedy potopené uprostred mora.

Taršiš obchodoval s tebou pre množstvo všetkých druhov bohatstva; za striebro, železo, cín a olovo obchodovali na твоjich trhoch. Javan, Tubal a Mešech boli твоjimi obchodníkmi; na твоjom trhu obchodovali s ľudskými dušami a medenými nádobami. Dom Togarmy obchodoval na твоjich trhoch s koňmi, jazdcami a mulicami. Muži z Dedanu boli твоjimi obchodníkmi; mnohé ostrovy boli predmetom obchodu tvojej ruky; prinášali ti ako dar slonovínové rohy a ebenové drevo. Sýria obchodovala s tebou pre množstvo výrobkov tvojej práce; na твоjich trhoch obchodovali so smaragdmi, purpurom, vyšívanými tkaninami, jemným plátnom, koralom a achátom. Júda a krajina Izrael boli твоjimi obchodníkmi; na твоjom trhu obchodovali s pšenitou z Minnítu, s pannagom, medom, olejom a balzomom. Damask obchodoval s tebou pre množstvo výrobkov tvojej práce, pre množstvo všetkého bohatstva, s vínom z Chelbónu a s bielou vlnou. Dan i Javan, putujúci sem i tam, obchodovali na твоjich trhoch; na твоjom trhu bolo lesklé železo, kasia a kalamus. Dedan bol твоjím obchodníkom so vzácnymi prikrývkami pre vozy. Arábia i všetky kniežatá Kédaru obchodovali s tebou s jahňatami, baranmi a capmi; v tom boli твоjimi obchodníkmi. Obchodníci zo Šeby a Raamy

boli tvojimi obchodníkmi; na tvojich trhoch obchodovali s najvyberanejšími zo všetkých voňavín, so všetkými drahými kameňmi a zlatom. Charan, Kanne a Eden, obchodníci zo Šeby, Ašúr a Chilmad, boli tvojimi obchodníkmi. Títo boli tvojimi obchodníkmi s rozličnými vecami, s modrými rúchami, s vyšívanými tkaninami a s truhlicami drahocenného odevu, previazanými povrazmi a zhotovenými z cédra, medzi tvojím tovarom. Taršíšske lode ospevovali teba na tvojom trhu; a bola si naplnená a veľmi oslávená uprostred morí. Tvoji veslári ťa zaviedli do veľkých vôd; východný vietor ťa rozbil uprostred morí. Tvoje bohatstvo, tvoje trhy, tvoj tovar, tvoji námorníci a tvoji kormidelníci, tvoji opravári trhlín a obchodníci s tvojím tovarom i všetci tvoji bojovníci, ktorí sú v tebe, i celé tvoje zhromaždenie, ktoré je uprostred teba, padnú do stredu morí v deň tvojho pádu. Ezechiel 27:12–26.

„Lode Taršíša“ sú symbolom hospodárskej štruktúry planéty Zem a sú potopené uprostred mora „východným vetrom“. Ezechiel nás informuje, že sa to deje „v deň tvojej skazy“, a predmetom dvadsiatej siedmej kapitoly knihy Ezechiel je žalospev nad Týrom.

A slovo Hospodinovo mi opäť zaznelo takto: Teraz ty, syn človeka, zaspievaj žalospev nad Týrom; a povedz Týru: Ty, ktorý ležiš pri vchode do mora, ktorý obchoduješ s národmi na mnohých ostrovoch, takto hovorí Pán Hospodin: Ó, Týrus, povedal si: Ja som dokonalej krásy. Ezechiel 27:1–3.

Dňom skazy Týru je predmet náreku. Dňom skazy Týru je nedeľný zákon, lebo Týr je symbolom pápežstva, ktorého súd sa začína v „hodine“, keď druhý hlas zo Zjavenia osemnástej kapitoly začína vyzývať ľudí, aby vyšli z Babylonu.

A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z nej, ľud môj, aby ste nemali účasť na jej hriechoch a aby ste nedostali z jej rán. Lebo jej hriechy dosiahli až do neba a Boh sa rozpamätal na jej neprávosti. Odplaťte jej tak, ako ona odplatila vám, a dvojnásobne jej dajte podľa jej skutkov; v kalichu, ktorý naplnila, naplňte jej dvojnásobne. Nakoľko sa oslavovala a žila v rozkoši, natoľko jej dajte mučenia a žiaľu; lebo vo svojom srdci hovorí: Sedím ako kráľovná a nie som vdova a žiaľ nikdy neuvidím. Preto jej rany prídu v jeden deň: smrť, smútok i hlad, a bude celkom spálená ohňom; lebo mocný je Pán Boh, ktorý ju súdi. A králi zeme, ktorí s ňou smilnili a žili v rozkoši, budú nad ňou plakať a nariekať, keď uvidia dym jej požiaru. Budú stáť zďaleka od strachu pred jej trápením a hovoriť: Beda, beda, veľké mesto Babylon, mocné mesto! Lebo za jednu hodinu prišiel tvoj súd. A kupci zeme budú nad ňou plakať a smútiť, lebo ich tovar už nikto nekupuje. Zjavenie 18:4–11.

Slovo, ktoré je v knihe Daniel päťkrát použité ako „hodina“, vždy predstavuje určitý druh súdu. Druh súdu je určený kontextom úseku, v ktorom je použité. V štvrtej kapitole knihy Daniel je slovo „hodina“ použité najprv na oznámenie prichádzajúceho súdu, či už išlo o vyšetrojúci súd, ktorý sa začal 22. októbra 1844, alebo o výkonný súd, ktorý sa začína pri nedeľnom zákone. V oboch prípadoch sú vyšetrojúci aj výkonný súd postupné. Výkonný súd nad pápežstvom sa začína pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch. To označuje „hodinu“, keď sa začína výkonný súd nad pápežstvom, a táto „hodina“ je „hodinou“ veľkého zemetrasenia zo zjavenia jedenásť, keď sú dvaja svedkovia, predstavovaní Šadrachom, Měšachom a Abéd-Negom, uvrhnutí do pece ako zástava pozdvihnutá ako mocné vojsko Ezechielovo. Tá „hodina“ je časom, keď sa na Baltazárovej

stene objaví nápis ruky.

„Tarsišské lode“, ktoré predstavujú štruktúru ekonomických zásobovacích trás planéty Zem, sú v tom čase potopené uprostred morí, a to spôsobuje, že sa kupci a králi zeme boja, ako to predstavuje Belšaccar.

V jedenástom zjavení je „hodina“ časom, keď rýchlo prichádza „tretie Beda“ islamu, zaznieva Siedma trúba a národy sa rozhnevajú. Všetky tri z týchto symbolov poukazujú na islam ako na prozreteľnostný nástroj, ktorý Pán používa na vykonanie usmrtenia Belšaccara práve v tej „hodine“. Belšaccar bol usmrtený nepriateľmi, ktorí tajne vstúpili do jeho kráľovstva cez brány, ponechané z nedbanlivosti otvorené, tak ako bol z nedbanlivosti ponechaný otvorený hraničný múr medzi Mexikom a Spojenými štátmi, keď sa približuje „hodina“ „veľkého zemetrasenia“.

Uzdravenie smrteľnej rany pápežstva je predstavené v posledných šiestich veršoch jedenástej kapitoly Daniela. V týchto veršoch sú označené tri prekážky, ktoré sú prekonané, keď sa uzdravuje smrteľná rana pápežstva. Kráľ Severu vždy premáha tri prekážky na svojej ceste k najvyššej moci, a to vždy v tomto poradí: najprv svojho nepriateľa, potom svojho spojenca a napokon svoju obeť. Prvým, kto bol porazený, bol Kráľ Juhu, predstavujúci Sovietsky zväz, posledného nepriateľa Ríma, ktorý bol zmetený v roku 1989. Druhou prekážkou je slávna zem, ktorá je spojencom Ríma, ktorý pre Rím porazil ZSSR, totiž Spojené štáty, ktoré sú podmanené v „hodine“, o ktorej teraz uvažujeme. Potom tretia prekážka, predstavená ako Egypt, znázorňuje čas, keď pápežstvo preberie kontrolu nad svojou obeťou, Organizáciou Spojených národov.

V roku 1989, keď došlo k odpečataniu tých veršov a následne k rozhojneniu poznania o tých veršoch, bolo rozpoznané, že pohanský Rím, pápežský Rím a potom moderný Rím (predstavený ako kráľ Severu v posledných šiestich veršoch jedenástej kapitoly Daniela), každý z nich musel prekonať tri geografické prekážky predtým, než bol ustanovený ako kráľovstvo. V prípade pohanského Ríma boli tieto tri prekážky predstavené ako tri smery.

A z jedného z nich vyšiel malý roh, ktorý vzrástol nesmierne veľmi smerom na juh, smerom na východ a smerom k nádhernej krajine. Daniel 8:9.

Pre pápežský Rím to boli tri rohy, ktoré bolo treba vytrhnúť.

Pozoroval som rohy, a hľa, spomedzi nich vyrástol iný malý roh, pred ktorým boli tri z prvých rohov vytrhnuté aj s koreňmi; a hľa, na tomto rohu boli oči podobné očiam človeka a ústa, ktoré hovorili veľké veci. Daniel 7:8.

Pre moderný Rím (kráľa severu), znázornený v posledných šiestich veršoch jedenástej kapitoly knihy Daniel, boli tromi prekážkami kráľ juhu, slávna krajina a Egypt. Tak ako pri pohanskom Ríme a pápežskom Ríme, tieto tri prekážky predstavovali geografické prekážky. Moderný Rím, znázornený ako kráľ severu v posledných šiestich veršoch jedenástej kapitoly knihy Daniel, potreboval prekonať tri „múry“, a pri prvom múre bol zároveň s odstránením doslovného múru odstránený aj filozofický „múr“. V roku 1989, keď kráľ severu zvrhol Sovietsky zväz (kráľa juhu), bol odstránený filozofický „múr“ „železnej opony“, tak ako bol zbúraný Berlínsky múr.

V „hodine“ Belšaccarovho súdu, keď je písmo na stene a jeho nepriatelia tajne vnikajú cez nestrážené brány, filozofická „stena“ oddelenia cirkvi od štátu je odstránená, zatiaľ čo islam tretieho Beda tajne vošiel cez nestráženu „stenu“ na južnej hranici slávnej krajiny.

Keď bude „Egypt“, predstavujúci Organizáciu Spojených národov, dobytý a filozofický „múr národnej suverenity“ odstránený, keď bude každý národ prinútený prijať svetovládu riadenú týrskou smilnicou, vtedy dôjde k finančnému krachu, ktorý privedie k stannému právu a despotizmu posledných dní. Je dosť možné, že sa niečo odohrá na ulici zvanej „Wall Street“.

„Práve tie prostriedky, ktoré sa teraz tak skúpo vynakladajú na Božie dielo a ktoré sa sebecky zadržiavajú, budú o malú chvíľu pohodené spolu so všetkými modlami k krtom a netopierom. Peniaze čoskoro veľmi náhle stratia na hodnote, keď sa zmyslom človeka otvorí skutočnosť večných výjavov.“ Welfare Ministry, 266.

V ďalšom článku budeme pokračovať v našom štúdiu o Baltazárovi.

„Dnes, ako za dní Eliáša, je deliaca čiara medzi Božím ľudom zachovávajúcim Jeho prikázania a uctievačmi falošných bohov jasne vytýčená. ‚Dokedy budete váhať medzi dvoma stanoviskami?‘ volal Eliáš; ‚ak je Hospodin Bohom, nasledujte Ho; ale ak Bál, nasledujte jeho.‘ 1 Kráľov 18:21. A posolstvo pre dnešok znie: ‚Padol, padol Babylon, to veľké mesto.... Vyjdite z neho, ľud môj, aby ste nemali účasť na jeho hriechoch a aby ste neprijali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozpamätal na jeho neprávosti.‘ Zjavenie 18:2, 4, 5.

„Čas nie je ďaleko, keď skúška príde na každú dušu. Bude sa na nás naliehať, aby sme zachovávali falošnú sobotu. Zápas bude medzi Božími prikázaniami a ľudskými prikázaniami. Tí, ktorí krok za krokom ustupovali svetským požiadavkám a prispôbovali sa svetským zvyklostiam, sa potom poddajú vrchnostiam skôr, než by sa vystavili posmechu, urážkam, hrozbe väzenia a smrti. V tom čase bude zlato oddelené od trosky. Pravá zbožnosť bude jasne odlíšená od jej zdania a pozlátky. Mnohá hviezda, ktorú sme obdivovali pre jej jas, potom zhasne v temnote. Tí, ktorí na seba vzali ozdoby svätyne, ale nie sú odetí Kristovou spravodlivosťou, sa potom ukážu v hanbe svojej vlastnej nahoty.“ Proroci a králi, 187, 188.